

иары-тѣ, които ви даватъ ваши-тѣ родители, за сладки нѣчта и на игри, но гы пазите, доклѣ да ви ся прѣстави случай да гы употребѣбите на нѣчто нужно, или на нѣкоіж цѣль похвалнѣ; тогава сте истинѣ пестеливи. Ако навыкнете отсега да извѣршавате съ вниманіе и прилежаніе всичко, на что ся подгърбите и да намирате удоволствіе въ трудолюбие-то; тогава истинѣ ще можете и въ бѫдѫщѣ-то да добывате всичко, что ще да ви бѫде нужно, и да го имате въ изобиліе; а това е голѣмо благополучіе. Зачтото не само не ще имате грижѣ за ежедневнѣ-тѣ си прѣхранѣ, но ще бѫдете ощеувѣрени, че никога нѣма да станете лъжцы, зачтото ще имате всякога со что да заплащате, кога сте дължни на други человѣци. Тогава ще можете да бѫдете добротворцы; да нахраните гладни, да напоите жадни, да облѣчете голы; кога други-тѣ, които нѣматъ состояніе, не ще могатъ да направїжтъ подобно вамъ. А! хубаво нѣчто е да спечалваме со свой трудъ и пестеніе всичко, что пи е нужно, и да отдѣляваме по нѣчто въ помощь и на оныя, които иматъ помалко отъ колкото имъ е нужно.

Не мыслете обаче, че пестеніе-то состои само въ това, да пазимъ и да пастримъ всичко, что имаме, безъ да го употребѣляваме ни въ своя ползѣ, ни въ чуждѣ. Нѣ, дѣца мои, такова пестеніе ся парича